

עמ"י 48303/01/19 - ארנון רוזנפלד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"י 48303-01-19 רוזנפלד נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופטת שרית זמיר
עוררים	ארנון רוזנפלד
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

כאשר ניתנת החלטת שחרור בבית משפט קמא והיחידה החוקרת או המשטרה מודיעים על כוונה להגיש ערר, בית המשפט קמא יעכב את ביצוע השחרור כדי לאפשר הגשת ערר, וכך אכן נהג בית משפט קמא ונהג נכון.

החלטת בית המשפט קמא לפיה ראוי להורות על שחרורו של החשוד היא החלטה הנתונה לערר, ונכון וראוי הוא כי בית משפט קמא ייתן הזדמנות לבית המשפט של ערעור להידרש לערר המדינה, בלא שיווצר סיכון אך בשל שחרורו של החשוד ממעצר עד לשמיעת הערר.

זאת ועוד, מקובלנו כי בדרך כלל ראוי להורות על עיכוב ביצוע של החלטת שחרור לפרק זמן של 48 שעות, כפי שמאפשר החוק (בש"פ 4483/05; בש"פ 603/13). במקרה דנן בית המשפט קמא נתן דעתו לנסיבותיו של העורר והורה על עיכוב ביצוע ההחלטה לפרק זמן קצר יותר.

אינני רואה כל פסול בהחלטת בית המשפט קמא בעניין עיכוב הביצוע לפרק זמן של 24 שעות והחלטת בית המשפט קמא בעניין זה הינה סבירה וראויה.

עיכוב ביצוע החלטת השחרור לפרק זמן של שעות ספורות עלול לפגוע בתכלית העיכוב ועלול להקשות על המשיבה לכלכל צעדיה בתבונה כנדרש.

הבקשה שמשמעותה להורות למשטרה להגיש את הערר עוד היום אינה במקומה, שכן לצורך הגשת הערר קצב בית משפט פרק זמן של כ-24 שעות.

מכל האמור הערר המתייחס לעיכוב הביצוע נדחה.

ניתנה היום, י"ד שבט תשע"ט, 20 ינואר 2019, בהעדר
הצדדים.